

Wytske Versteeg: 'Dit is geen dakloze' Uitgeverij Lemniscaat, Rotterdam 2008. ISBN 9789047700371 Zie ook: www.lemniscaat.nl en <http://www.wytskeversteeg.nl/> (Geestelijke gezondheidszorg/AG)

Korte beschrijving:

<http://www.wytskeversteeg.nl//boeken>: 'Wytske Versteegs boekdebuut gaat niet alleen over daklozen, maar ook over onszelf. Zij houdt ons een spiegel voor. Op straat lopen we het liefst aan een dakloze voorbij en dat maakt hem anders, onzichtbaarder dan andere toevallige passanten in de stad. Die onzichtbaarheid zit ook in ons denken over status, hulpverlening en verslaving, en in de stereotypering van daklozen: 'Ze zorgen alleen maar voor overlast!' 'Die junkies hebben het aan zichzelf te danken dat ze niet van die troep zijn afgebleven!' 'Hadden ze maar een echt vak moeten leren!' 'Er wordt toch al genoeg voor ze gedaan!'

Er bestaat een reeks simpele verklaringen die het nadenken over dakloosheid stoppen, omdat ze doorlopen en wegstijgen vergemakkelijken. Dit boek biedt een nadere ondervraging van juist die gedachten die dakloosheid onzichtbaar maken: wanneer je stilstaat zie je meer.' *Dit is geen dakloze*, is onder andere gebaseerd op haar ervaringen als vrijwilliger in een crisisopvang.

Over de schrijfster:

Zie ook: <http://www.wytskeversteeg.nl//biografie>

Wytske Versteeg studeerde politicologie, sociale geografie en drama en werkt momenteel aan een promotieonderzoek op het gebied van wetenschapscommunicatie aan de Universiteit Twente. Ze schreef meerdere boeken, essays, verhalen, gedichten en toneelteksten. In dit boek heeft zij filosofische literatuur met journalistieke observaties en de ervaringen van daklozen zelf verwerkt. Het werd genomineerd voor de Jan Hanlo Essayprijs.

Citaten:

http://www.wytskeversteeg.nl/downloads/dit_is_geen_dakloze_preview.pdf

Pag.12: 'Dit boek gaat over dak- en thuisloosheid. Het gaat over status, over hulp, over altruïsme en egoïsme, over verslavingen en over de stad, maar bovenal over mensen. Het gaat dus minstens evenzeer over wie wel een huis heeft, als over wie niet over een thuis kan beschikken. De bril waarmee een samenleving naar dakloosheid kijkt, weerspiegelt de normen van diezelfde samenleving: wat is er wel en wat niet geaccepteerd.'

Pag. 15-16: 'Het pantser van vooroordelen is maar al te bekend: 'Ze zorgen alleen maar voor overlast!' 'Dat zijn vast van die junkies, ze hebben het aan zichzelf te danken dat ze niet van die troep zijn afgebleven!' 'Hadden ze maar een echt vak moeten leren!' 'Er wordt toch al genoeg voor ze gedaan!' Het zijn maar enkele van de redenties die het wegstijgen vergemakkelijken en die in de verschillende hoofdstukken van dit boek aan bod zullen komen. Een eerste hoofdstuk over ontmoetingen en non-ontmoetingen, een tweede over identiteit en zingeving en een derde over aanzien. Een vierde over het schrikbeeld van verslaving, een vijfde over de soms niet minder schrikbarende hulpverlening en ten slotte een zesde over de stedelijke publieke ruimte waaruit daklozen steeds vaker verjaagd worden. Is het mogelijk om de ander weer zichtbaar te

maken?’

Extra:

<http://www.wytskeversteeg.nl//biografie>

Uit het juryrapport van de Jan Hanlo Essayprijs:

‘In een vloeiende, onnadrukkelijke stijl vlecht Wytske Versteeg inzichten uit de literatuur, de sociale wetenschappen en de filosofie samen met haar eigen observaties tot een levendig geschreven en fundamenteel essay. Erbij horen of niet erbij horen, dat is de vraag waar het leven om draait. In haar boek weet Wytske Versteeg deze kern hard te raken.’